

ботват дървен материал, пък се обособяват в **групата на лингурарите**. В тази група се нареждат майсторите на дървени лъжици, корита, копани и др. Всички цигани занаятчии, занимаващи се с дресура на диви животни (особено на мечки и маймуни), пък формират **групата на урсарити**. И т. н.

Трудово-профессионалната основа на вътрешно-групповото деление на циганите се е отразила (поне в доскорошното минало) и в начина на тяхното заселване, особено край големите селища и градове. Като пример в това отношение ще посоча споменатите вече от мен цигански махали в София, които Освобождението от османо-турско иго завари. **Шех-махала** (около пл. "Възраждане") е допускала предимно семействата на циганите ковачи и калайджии. **Махала Хаджи Манов мост** (на север от днешния "Лъвов мост") също се е набирала от семействата на цигани ковачи, предназначени обаче да обслужват най-вече коваческите нужди на околните села.

Казаното току-що за София важи не само за нея, но и за другите големи градове на страната. Така например, най-старите жители на Пловдив все още помнят, че по тепето "Бунарджика", по точно в неговите подножия, са били струпани железаро-ковашките дюкянчета на пловдивски цигани, в които те са изработвали различни земеделски сечива - било по поръка, било за продан на пловдивския пазар.

Вероятно, ако се разрови историята и на другите ни големи градове подобна трудово-профессионална концентрация на циганите ще се забележи и в тях, - разбира се, в съответните на тях мащаби и значение.

Все във връзка с третирания тук проблем ще си позволя да посоча още един момент, разкриващ по свой начин значимостта на трудово-профессионалната реализация за формиране на особено самочувствие у нейните ромски субект-осъществители. Циганите умеят да ценят любимия си занаят. Те всячески разкрасяват тънкостите, които трябва да владеят съответните майстори, и в същото време умело превъзнасят значението на съответния занаят, - и то не само за самото циганско "племе", но дори и за цялото човечество. Ако човек се заслуша в разговорите на ромите, когато изтъкват величието на своя любим занаят, временно може да се